

משמיים

נטליה יבדוקימובה

בבוקר בכיס של הז'קט מצאתי כוכב. היו לו קודקודים מעט דוקרים, והוא היה חמים. הצמדתי את הכיס יותר קרוב לגוף, כדי שלא יראו איך הוא זוהר? שלום, - הוא אמר. - אני כוכב ומי אתה-
? אה... אני מיכאל, - פשוט עניתי. - איך הגעת אליי -
מהשמיים. נפלתי... אתה תשחרר אותי, נכון? - שאל הכוכב -
!כן, - עניתי. - כמובן, היום בערב -
כשהחשיך, מייד הנחתי אותו על כף היד, קירבתי אל החלון הפתוח, והוא עף למעלה, למרומים.
בבוקר שוב פעם מצאתי בכיס כוכב.
?שלום! - אמרתי. - אתה עוד פעם נפלת בטעות -
?לא, - אמר הכוכב. - בכוונה... אתה תשחרר אותי בערב, נכון -
.כן, - אמרתי. - כמו תמיד. אתה, הרי, יודע -